Botxins i còmplices

Just el dia que s'acabava l'any una bona amiga em qüestionava indignada la importància que s'havia donat a l'assassinat de Victòria Bertranen mans traïdores d'Alfons Quintà, qui deia ser el seu marit. La indignació no només venia pel fet que, en tractar-se d'un personatge conegut, pels mitjans de comunicació fos l'assassí molt més important que no pas la víctima sinó que, precisament per aquest fet, la víctima d'algú conegut fos molt més important que qualsevol víctima assassinada durant l'any. I és, ho admeto, una indignació que comparteixo. Malgrat que també es podria dir que les víctimes conegudes, encara que ho siguin pels seus botxins, poden servir a les societats sanes per encendre un focus molt més potent sobre una realitat que voldríem amagar.

La violència de gènere acaba essent la brossa més pudent que la nostra societat malalta amaga sota la catifa. Poques hores després em recordava una altra bona amiga que els nostres pares i avis van créixer acostumats a rebre maltractaments, físics i psicològics. Potser per això la nostra generació encara viu sotmesa a aquest aprenentatge. La generació que ens ha tocat viure està encara pervertida pel llast viscós de conceptes bruts com la submissió, la dependència, el llenguatge controlador, el vici a justificar-se per tot i el sentiment de culpabilitat.

Però no per saber on rau l'etimologia moral del maltractament hem d'assumir que no el podrem eradicar. Si el llenguatge del maltractador és contundent, el de l'observador ha de ser radical. El maltractador ho és no perquè hi hagi víctima sinó perquè té l'hàbit de maltractar. No podem ser voyeurs passius. Un cop morta la Victòria tothom ha admès en veu alta que el seu assassí ja emetia senyals de comportament violent. Sense voler hem adquirit l'estatus de còmplices passius. Cap habilitat magistral o professional redueix la pena a un botxí de dones. Ni cap alienació mental. Cap ni una. Per què si ell estava boig els que miràvem i ho vèiem no? I sí, hi ha coses de la casa dels altres que han de ser cosa nostra.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/01/03/botxins-complices/821959.html?utm_source=rss